

Ako premeniť Boha na relativistu a predstierať, že sa nič nestalo

Aldo Maria Valli

2. decembra 2019 ✝ Cirkev

„Ako môže Boh chcieť náboženstvá, ktoré popierajú Kristovo božstvo a zmŕtvychvstanie?“

Toto je otázka, ktorú si filozof Josef Seifert kladie v článku komentujúcom diskutabilné a kontroverzné vyhlásenie podpísané v Abú Zabí pápežom Františkom a veľkým imámom káhirskeho Al-Azharu Ahmadom Al-Tajjibom, v ktorom sa uvádza, že „pluralizmus a rozličnosť náboženstiev, farby pleti, pohlavia, rasy, jazyka existuje, **lebo ho Boh chcel vo svojej múdrosti**“.

Ako tvrdí Seifert, je pravda, že mnoho právd o Bohu a prirodzenom morálnom zákone môžu poznať aj pohanovia a je možné ich nájsť aj v iných náboženstvách, nielen v katolíckej Cirkvi, ale vyhlásenie z Abú Zabí, ktoré **prisudzuje rozmanitosť náboženstiev múdrej Božej vôli**, ide prídeľako a je nezlučiteľné s našou vierou a so samotnou logikou. **Ved' ako môže Boh chcieť náboženstvá, ktoré popierajú Kristovo božstvo?** Ako môže Boh chcieť, aby ľudia mali vzájomne protichodné či odporujúce si presvedčenia o Ježišovi Kristovi a o samotnom Bohu? **Ako môže Boh chcieť, aby ľudia upadali do hriechu, uctievali falošných bohov, aby sa stali obeťami omylov a povier a aby vyznávali ateistické či panteistické náboženstvá?** Ako môže Boh, v rozpore s požiadavkou ohlasovať evanjelium všetkým stvoreniam, chcieť akúkoľvek kresťanskú herézu, nieto ešte náboženstvá, ktoré popierajú vieru, na základe ktorej Ježiš hovorí Nikodémovi, že **ten, kto v neho verí, bude spasený a kto neverí, bude zatratený** (Jn 3,18)?

Okrem toho, píše Seifert, keď sa Bohu pripisuje, že chce, aby existovali náboženstvá, ktoré sú v rozpore s jeho božským zjavením namiesto toho, aby sa jasne povedalo, že Božia vôľa je, aby všetky národy uverili v jediného pravého Boha a v jeho Syna vykupiteľa, **Boh sa stáva relativistom, ktorý nevie, že existuje iba jedna pravda a že jej opak nemôže byť pravdivý**. Boh sa tak stáva relativistom, ktorému nezáleží na tom, či ľudia veria v pravdu alebo v klam.

Ani ďalší dôsledok nie je o nič menej pochybný. Ak si Boh skutočne praje existenciu rozmanitých náboženstiev, implicitne to znamená, že si nepraje katolícku Cirkev s jej nárokom byť jedinou Cirkvou, mimo ktorej niet spásy. To znamená, že odmieta katolícku Cirkev s jej dogmami a magistériom, ktoré v

priebehu storočí **bojovalo proti každej relativizácii kresťanstva.**

Stručne povedané, hovorí profesor Seifert, každý katolík by sa mal modliť za pápeža, aby odmietol tú príšernú formuláciu obsiahnutú v dokumente o ľudskom bratstve podpísanom v Abú Zabí.

(...)

K vyhláseniu Abú Zabí, ktoré podľa Seiferta implicitne znamená „koniec kresťanstva“, pred niekoľkými dňami, sa necelý mesiac po podpise ešte ozval sám František, ktorý v rozhovore s biskupom Athanasiom Schneiderom vysvetlil, že keď hovoril o božskej vôli, mal na mysli permissívnu Božiu vôľu („Boh dopúšťa“) a nie pozitívnu vôľu („Boh chce“).

Podľa Seiferta však toto vysvetlenie je „nedostatočné“ nielen z formálneho hľadiska, pretože nestačí v súkromnom rozhovore korigovať slávnostné verejné vyhlásenie, ale ani z vecného hľadiska, pretože je zrejmé, že existovať môže len to, čo Boh dovolí či dopustí, avšak vo vyhlásení, ktoré podpísal aj veľký imám, sa nepíše, že Boh dopúšťa či toleruje rozmanitosť náboženstiev, ale **že Boh túto rozmanitosť chce** vo svojej múdrosti.

Čo by sa stalo, pýta sa Seifert, keby pápež v súlade s týmto výkladom tolerantnej božskej vôle napríklad povedal, že „od stvorenia sveta Boh **chce**, aby milióny ľudí bolo zabitých v Osvienčime“? Celý svet by sa na tom pohoršoval a pápež by sa za takéto vyhlásenie musel ospravedlniť.

Biskup Schneider v rozhovore potom povedal: „Keď som v mojej odpovedi [pápežovi] zdôraznil, že rozličnosť pohlaví nie je zo strany Boha tolerantnou ale **pozitívnu** Božou vôľou, Svätý Otec to uznal a súhlasil so mnou, že rozličnosť pohlaví nie je otázkou „tolerantnej“ Božej vôle. Keď však v jednej a tej istej vete spomenieme tieto rozličnosti [medzi pohlaviami a medzi náboženstvami], vtedy sa rozličnosť náboženstiev interpretuje ako pozitívna Božia vôľa rovnako ako odlišnosť pohlaví. Táto veta preto vedie k pochybnostiam a nesprávnemu výkladu. Preto som túžil a žiadal, aby to Svätý Otec napravil. Nám, biskupom, povedal: môžete povedať, že túto vetu o rozličnosti náboženstiev treba chápať v zmysle permissívnej (tolerantnej) Božej vôle.“

Poznámka red.:

Pôvodná formulácia o tom, že pluralita náboženstiev je Bohom chcené dobro, však v dokumente nebola opravená, ba Pápežská rada pre medzináboženský dialóg na žiadosť Svätého Otca uložila biskupom, aby venovali maximálnu pozornosť šíreniu tohto vyhlásenia v pôvodnom znení tak, **»aby sa stala predmetom skúmania a úvah na všetkých školách, univerzitách a inštitútoch pre výchovu a formáciu«.**

Biskup Atanasius Schneider v rozhovore 26. augusta 2019 pre Lifesite.news povedal:

Z pastoračného hľadiska neslobodno ponechať veriacich celej Cirkvi v neistote v takej dôležitej otázke, ako je platnosť prvého prikázania Desatora a božská povinnosť všetkých ľudí veriť a uctievať v slobode Ježiša Krista ako jediného Spasiteľa ľudstva. Pretože Boh prikázal všetkým ľuďom: „*Toto je môj milovaný Syn, v ktorom mám zaľúbenie; počúvajte ho!*“ (Mt 17, 5) A keď potom na súde „*potrestá tých, čo nepoznajú Boha, aj tých, čo odporujú evanjeliu nášho Pána Ježiša*“ (2 Sol 1, 8), ako môže zároveň pozitívne chcieť rozmanitosť náboženstiev? **Tieto jednoznačné Božie slová sú**

nezlučiteľné s vetou uvedenou v dokumente z Abú Zabí. Tvrdiť opak je kvadratúrou kruhu či prijatím mentality gnosticizmu alebo hegelizmu.

Odkaz na dokument: <https://www.kbs.sk/obsah/sekcia/h/dokumenty-a-vyhlasenia/p/dokumenty-papezov/c/dokument-o-ludskom-bratstve>

URL adresa článku: <http://christianitas.sk/ako-premenit-boha-na-relativistu-a-predstierat-ze-sa-nic-nestalo/>